

højelser — saaledes sidste Gang i Finansloven for 1889—90, en Forhøjelse af 4,000 Kr. for hvilken der ikke blev gjort et eneste Ord Nebe her i Tinget, men alt støttedes paa Aftale med Finansudvalget — det er ogsaa sikkert, saa min Udtalelse om denne Konto turde være rigtig. Som sagt, denne Konto kan efter sin Natur benyttes saaledes, at den høitærede Minister har Raadighed over Beløbene, naar de blive ledige, for saa vidt som disse Beløb ikke gennem Tingets Afstemning ere givne til bestemte Personer. Saaledes har Kontoen altid været affattet af Ministeriet, og jeg tror med fuld Ret. Jeg skal endvidere dog, da jeg nu har Ordet om dette Spørgsmaal, i Anledning af, at man i Fjor i Landstinget delvis beklagete sig over, at disse Understøttelser, som kaldtes to- og treaarige, i Virkeligheden bleve livsvarige, og denne Beklagelse atter fandt Ekko her nebe gennem Ordførerens Udtalelser i Gaar eller i Forjaars, bemærke, at naar Ministeriet i sin Tid har ladet disse Understøttelser løbe uden at bryde sig stort, om de to eller tre Aar vare gaaede eller ej, er det ogsaa i Overensstemmelse med Tinget, thi det er i fuld Overensstemmelse med den daværende Ordfører Grev Holstein Bedreborgs klare og tydelige Ord. At man nu vil forandre det, er en anden Sag. Det kan gerne være, at det vil være fornødt at forandre det, men man har som sagt ingen Ret til at beklage sig over, hvad der er sket. Naar den ærede sidste Taler mente, at der behøvedes ikke nogen Indskrænkning i Bevillingen til Understøttelse af aandsbøge, idet denne Indskrænkning laa i Sagens Natur og kom af sig selv, ja saa har det ærede Medlem lige som det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) jo i og for sig fuldstændig Ret, men Spørgsmaalet er, om man i Vængden fra Statens Side kan være saa human at nøjes med denne Indskrænkning med Hensyn til dette vigtige Spørgsmaal. Jeg indrømmer, at naar man vil gaa til den høieste Grad af Humanitet, skal man lade Beløbet være kalkulatorisk, og lade Ministeriet skønne, om alle de anseende kunne faa Del deri. Ja, vill og kan man gaa saa vidt, saa have de Herrer Ret; men mener man, at der her som andet Steds er økonomiske Hensyn at tage, saa have de Herrer ikke Ret, men saa har jeg Ret. Det var kun disse Bemærkninger, jeg havde at gøre, og jeg skal ikke trætte Tinget med ellers at gentage yderligere, hvad jeg havde Lejlighed til tilstræktelig vidtløftigt at udvikle for det høje Ting i Gaar.

Den fungerende Ordfører (H. Holm): Jeg vil gerne straks tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der kaldt nu fra det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius). Jeg tror nemlig ikke, at det ærede Medlem fremstiller denne Sag ganske korrekt. Det kunde synes noget dristigt af mig at indlade mig i Forhandling med det ærede Medlem om dette Punkt, da han, som i lang Tid har administreret denne Konto som Minister, jo paa Forhaand maa antages at være fuldt inde i hvorledes det hænger sammen. Men jeg blev unægtelig i Gaar noget forbauset, da det ærede Medlem atter og atter under min Tale afbrød mig, naar jeg sagde, at Folketinget havde stemt om disse Understøttelser under den bestemte Forudsætning, at det var til enkelte bestemte Personer og med bestemte Summer til dem. Nu har det ærede Medlem sagt at vise, at det ikke er saaledes, og jeg skal derfor tillade mig at gennemgaa ganske kort denne Kontos Historie, for at det kan blive oplyst, i hvilket Omfang det ærede Medlem har Ret, og i hvilket Omfang jeg har Ret. Det ærede Medlem har Ret i, at første Gang denne Konto kom frem, nemlig paa Finansloven 1883—84, gif man ind paa 7,000 Kr., og det hed i Anmærkningerne, at det var til midlertidige to- og treaarige Understøttelser, hvoraf der kunde hedes yngre Videnskabsmænd, Forfattere og Kunstnere en midlertidig Understøttelse, uden at betinge dem af et bestemt Arbejdes Afsløvelse. Der blev ikke den Gang under Forhandlingerne her i Salen sagt noget synderligt om denne Kontos Karakter, og næste Aar fik man ikke andre Oplysninger derom, end at det i Anmærkningerne meddeltes, hvorledes Kontoen havde været anvendt det foregaaende Aar. Cand. phil. R. Schmidt havde faaet 1,000 Kr., Dr. phil. G. Recke 800 Kr., Dr. phil. F. Lund 800 Kr., Cand. mag. Bricka 800 Kr., Cand. phil. Tauber 800 Kr., Organist G. Matthison-Hansen 800 Kr., Skolelærer Em. Henningsen 500 Kr., Skolelærer Zach. Nielsen 500 Kr., Skolelærer Jacob Nielsen 500 Kr. og Skolelærer Anton Nielsen 500 Kr. I 1884—85 kom der saa et Forslag fra Ministeriet om at forøge Kontoen, og der vil jeg bede de ærede Medlemmer lægge Mærke til, at skønt man første Gang, da den blev givet, ikke havde talt om de enkelte Personer, der skulde ind derpaa, har man siden, hver Gang den skulde forøges, nævnt bestemte Personer eller henvist til aldeles bestemte Aftaler om Personer og Summer. Utsaa, den første Gang Kontoen skulde